

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: U-I-77/93

Pritrdilno ločeno mnenje sodnika dr. Jerovška

Z odločitvijo sem soglašal, menil pa sem, da točke 2., 3., 4. in 5. izreka niso potrebne, ker je njihova vsebina že zajeta v Zakonu o lastninskem preoblikovanju podjetij, v Zakonu o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in v obligacijskih predpisih ter v Zakonu o kmetijskih zemljiščih.

Glede 2. točke izreka ugotavljam, da obveznost sklenitve zakupne pogodbe oziroma podelitve koncesije nedvoumno izhaja že iz drugega in tretjega odstavka 5. člena ZLPP in iz drugega odstavka 17. člena ZSKZG, če so podani nekateri zakonski pogoji.

Ti pa so:

- da zakupnik obdeluje oziroma izkorišča zemljišča in za njih skrbi sam kot dober gospodar,
- da ne oddaja zemljišč v podzakup,
- da bo kmetijska zemljišča uporabljal za kmetijsko pridelavo,
- da bo kmetijsko podjetje z nadaljevanjem kmetijske proizvodnje omogočalo socialno varnost svojim delavcem.

Glede 3. točke izreka ugotavljam, da je čas trajanja prehodnega obdobja do sklenitve zakupnih pogodb oziroma do podelitve koncesij opredeljen po 5. členu ZLPP in 16. členu ZSKZGRS, v katerih je določeno, da kmetijska zemljišča in gozdovi postanejo z dnem uveljavitve ZLPP last Republike Slovenije in se prenesejo na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije. Po 16. členu ZSKZG "upravljavci prenesejo kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove iz prejšnjega člena na sklad oziroma občino in predložijo skladu zanje bilanco po stanju 31. decembra 1992, skupaj z urejeno dokumentacijo, najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Če upravljavci ne prenesejo zemljišč na sklad oziroma občino v roku, poskrbi za izvedbo prenosa sklad oziroma občina. Vpisi v zemljiško knjigo so nujni. Pri izvajanju programa geodetskih del imajo prednost izmere v zvezi s tem prenosom".

Ker so omenjeni roki že potekli, je torej še samo stvar ustreznih dogovorov med Skladom in posameznimi podjetji, glede sklenitve zakupnih pogodb oziroma podelitve koncesij. Morebitna odklonitev sklenitve s katerekoli strani pa je lahko stvar tožbe na sklenitev oziroma spora zaradi zahtevanih pogojev, če bi bili v nasprotju z zakonom.

Glede 3. točke izreka pa menim, da je tuj vlagatelj že po splošnih pravilih obligacijskega prava upravičen zahtevati odškodnino zaradi zmanjšanja vrednosti svojih vlog, kadar in kolikor je država k temu zavezana z mednarodnimi pogodbami.

dr. Tone Jerovšek